

ФІЗИЧНЕ ВИХОВАННЯ РІЗНИХ ГРУП НАСЕЛЕННЯ

УДК 796.412-053.2/5:796.012.2

АРТЕМ'ЄВА Г. П., НЕЧИТАЙЛО М. В.

Харківська державна академія фізичної культури

Розвиток координаційних здібностей дітей 9–11 років за допомогою танцювального фітнесу з елементами індійського танцю

Анотація. Мета: дослідити вплив методики розвитку координаційних здібностей дітей 9–11 років за допомогою танцювального фітнесу з включенням елементів індійського танцю. **Матеріал і методи:** дослідження проводилося на базі Харківської державної академії фізичної культури та КЗ «Харківський обласний Палац дитячої та юнацької творчості». Досліджено 22 діти віком 9–11 років. **Результати:** розроблено та впроваджено методику проведення занять танцювальним фітнесом з елементами індійського танцю з дітьми 9–11 років. Проведено порівняльний аналіз рівня розвитку координаційних здібностей дітей у контрольній та експериментальній групах. **Висновки:** доведено ефективність впливу розробленої методики проведення занять танцювальним фітнесом з елементами індійського танцю на розвиток координаційних здібностей дітей 9–11 років.

Ключові слова: індійський танець, координаційні здібності, танцювальний фітнес, діти.

Вступ. Аналіз літературних джерел відносно наведених фахівцями визначень поняття «координаційні здібності» показав, що під цим поняттям розуміють здібності до оволодіння новими руховими діями й уміння регулювати та перебудовувати рухову діяльність відповідно до умов рухових обставин [1; 2; 5; 7; 10].

В. І. Лях (2001) виділяє спеціальні, специфічні і загальні координаційні здібності. Специфічні здібності є найбільш значущими в багатьох видах діяльності, тому в процесі фізичного виховання школярів їм необхідно приділяти першочергову увагу, розвивати й удосконалювати впродовж усього шкільного віку.

Під специфічними координаційними здібностями розуміються можливості людини, що визначають його готовність до оптимального управління та регулювання окремих специфічних завдань «на координацію». До найбільш важливих з них відносять: здібність до орієнтування в просторі, рівновагу, швидкість реагування, диференціювання зусиль, часу, простору та ритму, ритмічності рухів, довільне розслаблення м'язів, координованість рухів [1; 2; 7; 10].

Аналіз публікацій виявив, що в науково-методичній літературі спостерігається відмінність у думках щодо чутливих періодів розвитку координаційних здібностей [1; 3; 7; 9; 10]. Можливо, це пов'язано з різноманітними проявами, кожен з яких має свої специфічні механізми фізіологічного забезпечення і декілька чутливих періодів розвитку. Так, М. А. Фомін, Ю. М. Вавілов вважають, що вік від 7 до 10 років характеризується високими темпами розвитку координаційних здібностей. Цьому сприяють пластичність ЦНС, інтенсивне вдосконалення рухового аналізатора, що виражається, зокрема, в поліпшенні просторово-часових характеристик рухів.

В. І. Лях (2006) зазначає, що найбільш сприятливим періодом для розвитку координаційних здібностей є вік 10–12 років, коли можна виправити недоліки, допущені при їх розвитку в молодшому шкільному віці [7].

Найбільша зацікавленість заняттями танцювальним фітнесом проявляється у дітей 9–11 років, що співпадає з чутливим періодом розвитку коорди-

наційних здібностей [6; 9; 11].

В оздоровчому фітнесі існує велика кількість програм танцювальної спрямованості, які поряд з поліпшенням функціональних можливостей кардіо-респіраторної системи, спрямовані на розвиток координаційних здібностей [6; 11]. Аналізуючи вітчизняні та зарубіжні джерела стосовно танцювального фітнесу ми дійшли висновку, що розвитку координаційних здібностей засобами різноманітних національних напрямків танцю приділяється достатньо уваги [6; 11; 12].

Відмітною особливістю танцювального фітнесу з включенням елементів індійського танцю є наявність великого арсеналу жестів рук, які несуть змістовий характер, та поєднання їх з позиціями ніг, що впливає на покращення координаційних здібностей та дрібної моторики рук. Це свідчить не тільки про оздоровчу спрямованість даного виду танцювального фітнесу, а й про своєчасне закладання міцної бази для подальших занять спортом.

Питання впливу танцювального фітнесу з елементами індійського танцю на рівень розвитку координаційних здібностей у науково-методичній літературі розроблені недостатньою. Тому розробка методики розвитку координаційних здібностей дітей за допомогою танцювального фітнесу з включенням елементів індійського танцю є актуальною у нашій країні на теперішній час.

Мета дослідження: дослідити вплив методики розвитку координаційних здібностей за допомогою танцювального фітнесу з включенням елементів індійського танцю.

Завдання дослідження:

1. Теоретично обґрунтувати методику розвитку координаційних здібностей дітей за допомогою танцювального фітнесу з включенням елементів індійського танцю.

2. Визначити початковий рівень розвитку координаційних здібностей дітей 9–11 років, що займаються танцювальним фітнесом, та зміни рівня координаційних здібностей під впливом авторської методики проведення занять танцювальним фітнесом з елементами індійського танцю.

Матеріал і методи дослідження. Дослідження проводилося на базі ХДАФК та КЗ «Харківський

обласний Палац дитячої та юнацької творчості», де 30 дітей віком 9–11 років займаються танцювальним фітнесом. Були проведені педагогічні спостереження, тестування для визначення рівня координаційних здібностей дітей, що займаються; виявлені середні показники результатів тестування. За однорідністю розвитку здібностей, що спостерігаються, нами було обрано 22 дитини, які були поділені на контрольну (КГ) та експериментальну (ЕГ) групи в кількості 10 та 12 учнів відповідно. Педагогічний експеримент тривав 6 місяців.

Нами були використані методи теоретичного аналізу й узагальнення науково-методичної літератури, педагогічні методи дослідження, а також методи математичної статистики. За допомогою апаратно-програмного комплексу (АПК) «Спортивний психофізіолог» були проведені апаратні тестування для виявлення просторо-часових характеристик, а також тести без застосування апаратного комплексу, а саме тестування для виявлення статичної атаксії, відчуття ритму, координованості рухів.

Результати дослідження та їх обговорення.

Заняття в КГ проводилися по загальноприйнятій методиці танцювального фітнесу. Не змінюючи розкладу та тривалості занять танцювальним фітнесом в ЕГ, діти займалися за розробленою нами методикою проведення занять танцювальним фітнесом із включенням елементів індійського танцю. Нами був застосований ступінчастий метод підвищення навантажень згідно функціональних можливостей дітей.

У підготовчій частині розробленої методики до загальнорозвиваючих вправ додавалися:

1. Прості за координацією рухи руками, які ускладнювалися протягом усього експерименту. Кількість повторів варіювалася залежно від індивідуальних можливостей дитини та складала від 6–8 до 12–14.

2. Перестроювання в різних напрямках під музичний супровід. Діти перестроювалися у кожен бік з різними мудрами (індійськими жестами кожною рукою окремо) та із різною швидкістю. Кількість повторів складала 8–12.

Основна частина тренувального заняття складалася з наступних вправ:

1. Розучування нових складних за координацією мудр, лінг (стрибки, схожі за структурою до хореографічних стрибків «соте»), аст (вистукування ритму ногами за допомогою бубонців) та додавання до них обертів.

2. Розучування танцювальних з'єднань, котрі поступово ускладнювалися на кожному занятті. Перші 3 тижні час, виділений для розучування танцю та танцювальних з'єднань, складав 8–15 хвилин. Потім поступово збільшувався до 25 хвилин. На другому місяці тренувань із вивчених раніше з'єднань починалось складання танцю. Рівень складності танцю був початковим, посильним та водночас цікавим для дітей 9–11 років.

Важливим елементом основної частини було відпрацювання синхронності вивченого танцювального матеріалу. Основними методичними прийомами у відпрацюванні синхронності були: зміна просторових кордонів, в яких виконувався танець; додавання або відсутність музичного супроводу під час виконання; виконання вправ в умовах з обмеженням зорового контролю (перші 3 місяці танцювальні рухи із заплу-

щеними очима виконувалися строго на одному місці, останні 3 місяці експерименту додавалися різні перестанови та пересування дітей у танці); повторення окремої частини танцю протягом 5 хвилин без перерви, виконуваного за високим ударним навантаженням (High impact); зміна швидкості виконання одного танцювального з'єднання (максимальна швидкість виконання спортсменами з'єднання залежала від рівня втоми дітей наприкінці основної частини), кількість повторів поступово збільшувалася від заняття до заняття і складала 4–16 повторень.

Обов'язковими вправами заключної частини були вправи на відновлення дихання, підвищення емоційного стану дітей та покращення дрібної моторики рук. Також у заключній частині заняття проводилося навчання мудрам (жести однієї руки) та сам'юта хастіні (жести двома руками). Перші 2 місяці діти виконували жести сидячи, потім – стоячи. Час виконання варіював від 2 до 5 хвилин, залежно від рівня втоми дітей.

Слід зазначити, що ми також застосовували ігровий метод, складовою частиною якого були елементи індійського танцю.

Результати початкових тестувань дітей КГ та ЕГ для визначення рівня розвитку їх координаційних здібностей наведені в табл. 1.

У констатуючому експерименті групи показали значну неоднорідність показників: коефіцієнт варіації в КГ варіює від 17% (визначення часу простої сенсорної реакції на звук) до 56% (тестування на визначення часу реакції на рухомий об'єкт), а в ЕГ – від 18% (Проба Ромберга) до 51% за тестування на визначення часу реакції на рухомий об'єкт (див. табл. 1). За показниками тестувань, проведених за допомогою АПК «Спортивний психофізіолог», норми якого наведені в програмному забезпеченні, групи отримали в середньому оцінки «нижче середнього». Нами було зроблено порівняльний аналіз на достовірність відмінностей контрольної та експериментальної груп за критерієм Стьюдента ($t_{грн.} = 2,086$) (табл. 2).

За критерієм Стьюдента на початку експерименту відмінності між результатами тестувань КГ та ЕГ не визнаються статистично значущими.

Після впровадження в практику експериментальної методики танцювального фітнесу з включенням елементів індійського танцю нами було проведено повторне тестування КГ та ЕГ та було зроблено порівняльний аналіз на достовірність відмінностей досліджуваних характеристик (табл. 3).

Відмінності між КГ та ЕГ визнаються статистично значущими за t-критерієм Стьюдента ($p < 0,01$).

За результатами дослідження нами було проведено порівняльний аналіз темпів приросту показників рівня розвитку координаційних здібностей дітей 9–11 років під впливом занять танцювальним фітнесом в контрольній та експериментальній групах (рис. 1).

У контрольній групі темп приросту показників варіює від 1,2% до 9,5%, в експериментальній – від 11,3% до 88,9%. Темп приросту показників з тестування оцінки величини відрізків, що пред'являються, є найкращим результатом в ЕГ і складає 88,9%.

Висновки:

1. Проаналізувавши теоретичні аспекти занять танцювальним фітнесом із дітьми 9–11 років було зроблено висновок про недостатню наявність літератури з питань впливу танцювального фітнесу з вклю-

Таблиця 1

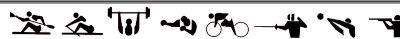
Рівень розвитку координаційних здібностей дітей у КГ та ЕГ до експерименту (n=22)

№ з/п	Тестування	\bar{X}		σ		m		V, %	
		КГ	ЕГ	КГ	ЕГ	КГ	ЕГ	КГ	ЕГ
1	Проба Ромберга, с	15,2	16,9	4,0	3,5	1,3	1,0	26	18
2	Ритмічне постукування руками (Сергієнко Л.П.), кількість циклів	6,3	5,7	1,4	1,2	0,4	0,3	18	20
3	Координаційний комплекс вправ, бали	15,3	14,4	3,2	2,7	1,0	0,8	21	19
4	Визначення часу простої сенсомоторної реакції на світло, с	0,4	0,3	0,1	0,1	0,2	0,1	26	28
5	Визначення часу простої сенсомоторної реакції на звук, с	0,5	0,5	0,1	0,1	0,08	0,1	17	19
6	Визначення часу реакції на рухомий об'єкт, с	0,2	0,2	0,1	0,1	0,2	0,1	56	51
7	Визначення часу реакції вибору, с	0,5	0,5	0,1	0,1	0,1	0,2	24	31
8	Оцінка кутової швидкості руху, %	30,1	31,7	6,1	7,4	1,9	2,1	20	23
9	Оцінка величини відрізків, що пред'являються, %	49,6	47,9	14,0	18,9	4,4	5,5	28	40
10	Відмірювання відрізків, %	38,9	32,4	15,7	17,1	5,0	4,9	41	53
11	Впізнавання кутів, що пред'являються, %	23,5	23,2	6,3	8,2	2,0	2,4	27	35

Таблиця 2

Порівняльний аналіз результатів тестування рівня розвитку координаційних здібностей дітей КГ та ЕГ на початку експерименту (n=22)

№ з/п	Тестування	КГ		ЕГ		t	p
		\bar{X}	m	\bar{X}	m		
1.	Проба Ромберга, с	15,2	1,3	16,9	1,0	-1,050	p>0,05
2.	Ритмічне постукування руками (Сергієнко Л.П.), кількість циклів	6,3	0,4	5,7	0,3	1,168	p>0,05
3.	Координаційний комплекс вправ, бали	15,3	1,0	14,4	0,8	0,705	p>0,05
4.	Визначення часу простої сенсомоторної реакції на світло, с	0,4	0,2	0,3	0,1	2,335	p<0,05
5.	Визначення часу простої сенсомоторної реакції на звук, с	0,5	0,08	0,5	0,1	0	p>0,05
6.	Визначення часу реакції на рухомий об'єкт, с	0,2	0,2	0,2	0,1	0	p>0,05
7.	Визначення часу реакції вибору, с	0,5	0,1	0,2	0,2	7,006	p<0,05
8.	Оцінка кутової швидкості руху, %	30,1	1,9	31,7	2,1	-0,556	p>0,05
9.	Оцінка величини відрізків, що пред'являються, %	49,6	4,4	47,9	5,5	0,242	p>0,05
10.	Відмірювання відрізків, %	38,9	5,0	32,4	4,9	0,928	p>0,05
11.	Впізнавання кутів, що пред'являються, %	23,5	23,2	23,2	2,4	0,097	p>0,05

Таблиця 3

Порівняльний аналіз результатів тестування рівня розвитку координаційних здібностей дітей КГ та ЕГ наприкінці експерименту (n=22)

№ з/п	Тестування	КГ		ЕГ		t	p
		\bar{X}	m	\bar{X}	m		
12.	Проба Ромберга, с	16	1,1	25,3	0,5	-7,432	p<0,01
13.	Ритмічне постукування руками (Сергієнко Л.П.), кількість циклів	6,9	0,2	8,6	0,2	-5,314	p<0,01
14.	Координаційний комплекс вправ, бали	6,8	0,4	8,4	0,2	-3,602	p<0,01
15.	Визначення часу простої сенсомоторної реакції на світло, с	0,4	0,1	0,2	0,1	4,671	p<0,01
16.	Визначення часу простої сенсомоторної реакції на звук, с	0,5	0,2	0,3	0,1	6,325	p<0,01
17.	Визначення часу реакції на рухомий об'єкт, с	0,3	0,1	0,1	0,1	5,432	p<0,01
18.	Визначення часу реакції вибору, с	0,5	0,4	0,3	0,1	6,325	p<0,01
19.	Оцінка кутової швидкості руху, %	29,3	1,2	7,9	0,4	16,999	p<0,01
20.	Оцінка величини відрізків, що пред'являються, %	48,9	4,2	5,3	0,4	10,312	p<0,01
21.	Відмірювання відрізків, %	39,6	4,9	13,7	0,4	5,303	p<0,01
22.	Впізнавання кутів, що пред'являються, %	23,3	2,3	13,1	0,4	4,411	p<0,01

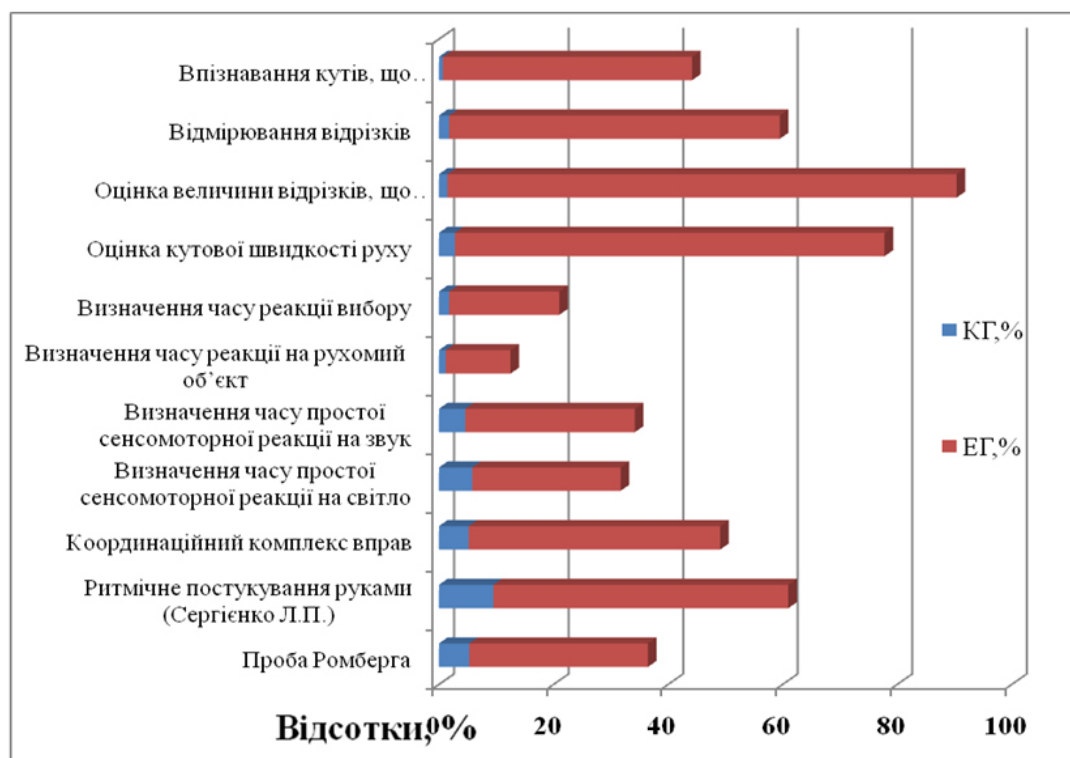

Рис. 1. Темпи приросту показників рівня розвитку координаційних здібностей дітей 9–11 років контрольної та експериментальної груп (n=22)

ченням елементів індійського танцю на розвиток координаційних здібностей.

2. Визначено рівень розвитку координаційних здібностей дітей 9–11 років, що займаються танцювальним фітнесом з включенням елементів індійського танцю. У констатуючому експерименті обидві групи були неоднорідними за показниками просторо-часових характеристик. У тестуваннях, проведених за допомогою АПК «Спортивний психофізіолог» діти отримали оцінку «нижче середнього».

3. На підставі отриманих результатів констатуючого експерименту та враховуючи фізичний розвиток дітей, що займаються танцювальним фітнесом, була розроблена та впроваджена експериментальна мето-

дика розвитку рівня координаційних здібностей дітей за допомогою танцювального фітнесу з включенням елементів індійського танцю, внаслідок впровадження якої було виявлено наступне: в ЕГ відбулося значне покращення результатів тестувань з достовірною ймовірністю 99%. Це дає підставу констатувати, що експериментальна методика ефективно вплинула на рівень розвитку координаційних здібностей дітей 9–11 років.

Перспективи подальших досліджень. Передбачається розробити та експериментально перевірити методику розвитку координаційних здібностей та функціонального стану дітей дошкільного та молодшого шкільного віку за допомогою індійського танцю.

Список використаної літератури:

1. Григорян Е. А. Рухова координація школярів залежно від віку, статі і занять спортом / Е. А. Григорян. – Київ, 2006. – 134 с.
2. Зациорский В. М. Фізичні якості спортсмена: [основи теорії та методики виховання] / В. М. Зациорский. – 3-е вид. – М.: Рад. спорт, 2009. – 200 с.
3. Іващенко І. В. Загальноорозвиваючі вправи: [метод. посіб.] / І. В. Іващенко, О. М. Худолій, Т. В. Карпенець; Харк. держ. пед. ун-т ім. Сковороди. – Харків: ОВС, 2000. – 60 с.
4. Ільїн Є. П. Психомоторна організація людини: [під. для вузів] / Є. П. Ільїн. – СПб.: Санкт-Петербург, 2003. – 380 с.
5. Круцевич Т. Ю. Теорія і методика фізичного виховання / Т. Ю. Круцевич. – К.: Олімпійська література, 2008. – 367 с.
6. Лисицька Т. С. Аеробіка: в 2 т. Теорія і методика [Текст] / Т. С. Лисицька., Л. В. Сіднева. – М.: Федерація аеробіки Росії, 2002. – Т. 1. – 232 с.
7. Лях В. І. Координаційні здібності школярів [Текст] / В. І. Лях. – Мінськ: Полум'я, 2006. – 152 с.
8. Магомедова Л. О. Роль сенсорних систем у розвитку координаційних здібностей дітей шкільного віку з вадами зору / Л. О. Магомедова, Л. Є. Шестерова // Слобожанський науково-спортивний вісник: [наук.-теор. журн.]. – Харків: ХДАФК, 2013. – № 2. – С. 5–8.
9. Нечитайло М. В. Авторська програма гуртка східного танцю «Яджешварі» комунального закладу «ХОПДтаЮТ» [затверджено Головним управлінням освіти і науки Харківської обласної державної адміністрації] / М. В. Нечитайло, Ю. В. Шаповалова. – Харків, 2008. – 35 с.
10. Сергієнко Л. П. Комплексне тестування рухових здібностей людини: [Навчальний посібник] / Л. П. Сергієнко. – Миколаїв: УДМУ, 2005. – 360 с.
11. Теорія та методика фітнес-заняття: підручник персонального фітнес-тренера / під ред. Д. Г. Калашнікова. – Фантера, 2003. – 182 с.
12. Шестерова Л. Є. Оздоровча аеробіка / Л. Є. Шестерова, С. В. Синиця, Т. О. Синиця. – Полтава, 2010. – 176 с.

Стаття надійшла до редакції: 15.05.2014 р.

Опубліковано: 25.06.2014 р.

Аннотация. Артемьева Г. П., Нечитайло М. В. Развитие координационных способностей детей 9–11 лет с помощью танцевального фитнеса с элементами индийского танца. Цель: исследовать влияние методики развития координационных способностей детей 9–11 лет с помощью танцевального фитнеса с включением элементов индийского танца. **Материал и методы:** исследование проводилось на базе Харьковской государственной академии физической культуры и КУ «Харьковский областной Дворец детского и юношеского творчества». Исследовано 22 ребенка возрастом 9–11 лет. **Результаты:** разработана и внедрена методика проведения занятий танцевальным фитнесом с элементами индийского танца с детьми 9–11 лет. Проведен сравнительный анализ уровня развития координационных способностей детей в контрольной и экспериментальной группах. **Выводы:** доказана эффективность влияния разработанной методики проведения занятий танцевальным фитнесом с элементами индийского танца на развитие координационных способностей детей 9–11 лет.

Ключевые слова: индийский танец, координационные способности, танцевальный фитнес, дети.

Abstract. Artem'yeva G., Nechytailo M. The development of coordination abilities of children 9-11 years by dance fitness with elements of Indian dance. **Purpose:** to investigate influence of methods of development of co-ordinating capabilities of children 9-11 years by means of dancing fitness with including of elements of Indian dance. **Material and methods:** a study conducted at the Kharkiv State Academy of Physical Culture and CE «Kharkiv Regional Palace of Children and Youth Creativity», which was created by a group of 22 children aged 9-11 years. **Results:** developed and implemented methodology for dance fitness classes a means of incorporating elements of Indian dance with children 9-11 years old. A comparative analysis of the results of development of coordination skills in the control and experimental groups. **Conclusions:** the efficiency of the developed methods of dance fitness classes a means of incorporating elements of Indian dance.

Keywords: indian dance coordination skills, dance fitness, children.

References:

1. Grigoryan Ye. A. Rukhova koordinatsiya shkolyariv zalezno vid viku, stati i zanyat sportom [Motor coordination pupils according to age, sex and sports], Kyiv, 2006, 134 p. (ukr)
2. Zatsiorskiy V. M. Fizichni yakosti sportsmena [The physical quality of sportsman], Moscow, 2009, 200 p. (ukr)
3. Ivaniy I. V., Kalinichenko I. O. Osvita i zdorov'ya: formuvannya zdorov'ya ditey, pidlitkiv ta molodi v umovakh navchalnogo zakladu [Education and health: shaping the health of children, adolescents and youth in school], 2008, 117 p. (ukr)
4. Ivashchenko I. V., Khudoliy O. M., Karpenets T. V. Zagainorozvivayuchi vpravi [General developmental exercises], Kharkiv, 2000, 60 p. (ukr)
5. Ilin E. P. Psikhomotorna organizatsiya lyudini [Psychomotor organization man], Saint-Petersburg, 2003, 380 p. (ukr)
6. Krutsevich T. Yu. Teoriya i metodika fizichnogo vikhovannya [Theory and methods of physical education], Kyiv, 2008,

367 p. (ukr)

7. Lisitska T. S., Sidneva L. V. *Ayrobika [Aerobics]*, Moscow, 2002, T. 1, 232 p. (ukr)
8. Lyakh V. I. *Koordinatsiyni zdibnosti shkolyariv [Coordination abilities of pupils]*, Minsk, 2006, 152 p. (ukr)
9. Magomedova L. O., Shesterova L. E. *Slobozans'kij nauk.-sport. visn. [Slobozhanskyi science and sport bulletin]*, Kharkiv, 2013, vol. 2, pp. 5–8. (ukr)
10. Nechitaylo M. V., Shapovalova Yu. V. *Avtorska programa gurtka skhidnogo tantsyu «Yadzsheshvari» komunalnogo zakladu «KhOPDtaYuT» [Author program Mug oriental dance “Yadzsheshvari” communal institution “HOPDtaYuT”]*, Kharkiv, 2008, 35 p. (ukr)
11. Sergienko L. P. *Kompleksne testuvannya rukhovikh zdibnostey lyudini [Comprehensive testing of motor abilities]*, Mikolaiv, 2005, 360 p. (ukr)
12. Kalashnikov D. G. *Teoriya ta metodika fitnes-zanyattya [Theory and methods of fitness classes]*, Fantera, 2003, 182 p.
13. Shesterova L. Ye., Sinitsya S. V., Sinitsya T. O. *Ozдорovcha ayrobika [Health-aerobics]*, Poltava, 2010, 176 p.

Received: 15.05.2014.

Published: 25.06.2014.

Артем'єва Галина Павлівна: к. фіз. вих., доцент; Харківська державна академія фізичної культури: вул. Клочківська 99, м. Харків, 61058, Україна.

Артемьева Галина Павловна: к. физ. восп., доцент; Харьковская государственная академия физической культуры: ул. Клочковская 99, г. Харьков, 61058, Украина.

Galina Artem'yeva: PhD (Physical Education and Sport), Associate Professor; Kharkiv State Academy of Physical Culture: Klochkovskaya str. 99, Kharkiv, 61058, Ukraine.

E-mail: art_gal.67@mail.ru

Нечитайло Марія Валеріївна: ФЛП / Школа східного танцю «Джая»: вул. Іванова 12/16, м. Харків, 61002, Україна.

Нечитайло Мария Валерьевна: ФЛП / Школа восточного танца «Джая»: ул. Иванова 12/16, г. Харьков, 61002, Украина.

Marîia Nechytailo: Individual entrepreneur / East dance school «Djaya»: Ivanova 12/16, Kharkiv, 61058, Ukraine.

E-mail: tais_afinskaja_m@mail.ru

Бібліографічний опис статті:

Артем'єва Г. П. Розвиток координаційних здібностей дітей 9–11 років за допомогою танцювального фітнесу з елементами індійського танцю / Г. П. Артем'єва, М. В. Нечитайло // Слобожанський науково-спортивний вісник. – 2014. – № 3. – С. 13–18. dx.doi.org/10.15391/sns.v.2014-3.002

